

1 The משנה had summarized and said;
 - זה הכלל כל שהוא ממין דגן הרי זה עובר בפסח
 The rule is that anything that contains grain is subject to the
 פסח on איסור חמץ.

The ברייתא asks:
 Once we teach the rule, why does the משנה need to mention
 specific examples?

1

הלכה: זה הכלל
 כל שהוא ממין דגן
 הרי זה עובר בפסח

?

ברייתא:
 Why does the משנה need to mention
 specific examples?

2 The ברייתא answers;
 - כדי שיהא רגיל בהן ובשמותיהן
 So that we will be familiar with the ingredients of these
 common items, and avoid them on פסח, just like the visitor in
 בבל from ארץ ישראל who avoided eating with meat,
 because he was familiar with the משנה's list and knew that it
 contained a milk product.

2

כדי שיהא רגיל בהן ובשמותיהן
 So we'll be familiar with the ingredients
 of these common items

The visitor in בבל
 avoided eating כותם with meat
 because he was familiar
 with the הלכה's list
 and knew it contained a milk product

3 The Mishnah then said;
 - הרי אלו באזהרה ואין בהן משום כרת
 There is a לאו, but no כרת, for eating these items.
 - מאן תנא דחמץ דגן גמור על ידי תערובת ונוקשה בעיניה בלאו
 The Mishnah seeks to identify the author of our משנה who holds
 that eating
 חמץ - mixtures which contain חמץ - תערובת חמץ
 חמץ - defective חמץ - whose fermentation is not
 complete, is a
 לא תעשה דאורייתא.

3

הלכה: הרי אלו באזהרה
 ואין בהן משום כרת

?

מאן תנא
 דחמץ דגן גמור על ידי תערובת
 ונוקשה בעיניה בלאו?
 Mixture which contain חמץ
 Defective חמץ

4 אמר רב יהודה אמר רב רבי מאיר היא - אמר ר' who holds that somebody who eats what he defines as שיאור - dough whose surface became white but has not yet developed any cracks, is חייב מלקות. Apparently רבי מאיר holds that one who eats תערובת חמץ, mixtures of real חמץ is חייב מלקות.

Rav Nachman says that our משנה must be authored by רבי אליעזר who says explicitly in a ברייתא that על עירובו - it is a תורה מן התורה to eat a mixture that contains חמץ, and certainly חמץ נוקשה - which is not mixed with anything.

Apparently רב יהודה אמר רב holds that תערובת חמץ is more severe than חמץ נוקשה. Therefore, he could not establish רבי אליעזר as the author of our משנה, because, even though ר"א holds חמץ נוקשה which is less severe, he may not hold the same about תערובת חמץ.

On the other hand, רב נחמן holds that חמץ נוקשה is more severe than תערובת חמץ. Therefore, he could not establish רבי מאיר as the author of our משנה, because, even though ר"מ holds that חמץ נוקשה is an איסור לאו, he may not hold the same about תערובת חמץ.

4

<p>אמר רב יהודה אמר רב</p> <p>רבי מאיר היא</p> <p>- שיאור - Surface became white but no cracks</p> <p>חייב מלקות</p> <p>חמץ נוקשה And certainly חמץ is more severe</p>	<p>רב נחמן אמר</p> <p>רבי אליעזר היא</p> <p>על עירובו</p> <p>בלאו</p> <p>תערובת חמץ And certainly חמץ is more severe</p>
---	---

5 - ?ורבי אליעזר עירובו בלאו מנא ליה
What is רבי's source that תערובת חמץ is לא תעשה מן התורה?
- דכתיב כל מחמצת לא תאכלו
At first the גמרא thought that the word מחמצת - as opposed to חמץ - includes even תערובת חמץ in the לאו.

5

ורבי אליעזר עירובו בלאו מנא ליה?

דכתיב
כל מחמצת לא תאכלו
Includes even חמץ

6 However, if so, one eating תערובת חמץ should be חייב כרת as well, since the פסוק says:
כי כל אוכל מחמצת ונכרתה....

Instead, the גמרא suggests;
טעמא דרבי אליעזר מכל - The word כל in the Posuk teaches that there is a לאו for תערובת חמץ.

6

תערובת חמץ should be חייב כרת as well?

כי כל אוכל מחמצת ונכרתה...

טעמא דרבי אליעזר מכל
כל מחמצת לא תאכלו
Even תערובת חמץ

7 However, there is no כרת for תערובת חמץ, because the word כל in the Posuk
 כי כל אוכל מחמצת ונכרתה
 is needed for another Halachah,
 - לרבות את הנשים
 that even women are כרת חייב for eating חמץ.

The Gemara asks that we should not need an extra word in the posuk to teach that women are included in the איסור and חיוב of חמץ because we already know that from the השוה הכתוב אשה לאיש לכל עונשין שבתורה -
 Women and men are treated the same when it comes to the punishments of לאוין?

7

כי כל אוכל מחמצת ונכרתה...
 ארבות את הנשים

?

We should not need an extra word for women?

השוה הכתוב אשה לאיש
 לכל עונשין שבתורה

8 The Gemara answers that since the Posuk
 לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות
 links the מצוה of מצוה and the איסור of חמץ, we would have thought
 Only men who are obligated in the מצוה of מצוה, are liable for the איסור of חמץ, but women who are NOT obligated in the מצוה of מצוה - because it's a מצוה עשה שהזמן גרמא - a time-bound positive Mitzvah - are NOT liable for the איסור of חמץ.
 Therefore, we need the word כל to teach that women ARE liable for the איסור of חמץ.
 Once the word כל teaches to include women in the איסור חמץ, the link between חמץ and מצוה teaches in the other direction, כל שישנו בכל תאכל חמץ ישנו בכל תאכל מצוה - Anybody who is liable for the איסור of חמץ - which now includes women - is obligated in the מצוה of מצוה. Hence women are also חייב to eat מצוה.

8

We would have thought...
 לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצוה
 מיצוה

כל
 teaches...
 לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצוה
 מיצוה

כל שישנו בכל תאכל חמץ ישנו בכל תאכל מצוה
 Women are NOT obligated in מצוה
 מצוה שלפני ארבות

כל שישנו בכל תאכל חמץ ישנו בכל תאכל מצוה
 חמץ of איסור includes Women

9 To summarize briefly;
 The word כל in the Posuk
 כל מחמצת לא תאכלו
 teaches that there is לאו for חמץ לאו.
 However, the word כל in the Posuk
 כי כל אוכל מחמצת ונכרתה
 - is used
 - לרבות את הנשים
 and therefore, there is no כרת for חמץ.

However, the Gemara asks,
 - ומאי חזית
 Why do we Darshen this way, let's Darshen the opposite way?
 כל will teach that there is כרת for חמץ, and there is NO כרת for women who eat חמץ?

9

To summarize...

כי כל אוכל מחמצת ונכרתה
 ארבות את הנשים כרת

כל מחמצת לא תאכלו
 Even מצוה חמץ But no כרת

?

ומאי חזית...
 Darshen the opposite way?

כי כל אוכל מחמצת ונכרתה
 Even מצוה חמץ כרת

כל מחמצת לא תאכלו
 ארבות את הנשים כרת But no כרת

10 The Gemara answers;
 קאי באוכלין מרבה אוכלין -
 The Posuk speaks about the person who is eating חמץ, therefore, it's logical to include additional people who are eating, which would be נשים - rather than include תערובת חמץ - additional types of חמץ that are eaten, such as נאכלין.
 Rashi points out; that the Posuk לא תאכלו indeed speaks of
 נאכלין - It tells us; the חמץ shall not be eaten. Therefore, we indeed include תערובת חמץ in the לאו.

10

קאי באוכלין מרבה אוכלין

<p>אוכלין</p> <p>People eating</p> <p>כי כל אוכל</p> <p>מחמצת ונכרתה</p> <p>איבות את פולס כרת</p>	<p>נאכלין</p> <p>Types of חמץ eaten</p> <p>כל מחמצת</p> <p>לא תאכלו</p> <p>Even תערובת חמץ But no כרת</p>
---	---

11 The Gemara asks;
 The רבנן who disagree with ר' אליעזר and hold that תערובת חמץ is not an איסור דאורייתא, and clearly do not Darshen the word כל of לא תאכלו, כל מחמצת לא תאכלו, would likewise not Darshen כל of כל מחמצת ונכרתה.

11

רבנן

תערובת חמץ

איסור דאורייתא NOT

Do not Darshen the word כל

12 If so, what is their source לרבות את הנשים?
 The Gemara answers;
 כל לא דרשי, כי כל דרשי -
 They indeed do not Darshen the word כל, but they do Darshen the combination of the two words כי כל in the posuk
 כי כל אוכל מחמצת ונכרתה לרבות את הנשים
 ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כולכם היום

12

What is their source לרבות את הנשים?

כל לא דרשי - כי כל דרשי

כי כל אוכל מחמצת ונכרתה

איבות את פולס